

spisano od gosp. fajm. Zalokarja, je ona lani na svetlo dala. Na to je prejela od slav. deželnega poglavarstva 19. jan. t. l. sledeče pismo, katero nam je izročila, naj ga razglasimo po „Novicah“. Takole se glasi: „Visoko c. k. ministerstvo notranjih oprav je z razpisom od 13. t. m., št. 28.331, zapopadek ondašnjega nazvestja, s katerim se je izid lanskih preskušinj kmetijskih učencov na znanje dal, in s katerim se je povedalo, da se nova preuredba, po kateri je prvo leto kmetijskega uka zdaj v Ljubljani v šoli kmetijske družbe, dobra skazala, z veseljem zaslišalo in svoje popolno dopadajenje nad prizadevami c. k. krajske kmetijske družbe razodelo, da je dala v slovenskem jeziku knjigo iz vsih razdelkov gospodarstva na svetlo, ki se je dosihmal v domačem jeziku pogreševala in ki je prav pripravno vodilo za djanski nauk gospodarstva v kmetijskih učilnicah“. — Pri gosp. dvornemu svetovavcu grofu Hohenwartu je zdaj vsakemu, kdor ga hoče viditi, na ogled postavljen dragoceni kozarec, ki ga bo krajska dežela podarila vitezu Ettenreich-u in ga je dunajski zlatár Preleuthner krasno izdelal.

Novičar iz raznih krajev.

Ker je ministerstvo denarstva že od več ces. kancelij uprašano bilo, kako imajo ravnati s prideržbo zagotovšine ali kavcije tacih, ki ne plačajo podpisanega posojila, je ono 18. jan. določilo predpise, po katerih naj se povsod enako ravna; med drugim vелеva ta ukaz, da le pri podpisanih 20 gold. se ima celo leto plačila čakati, preden kavcija zapade, in če kesni podpisnik katerega koli zneska svojo posojilno dolžnost pozneje sopet spolne in plača, se ima pri prideržbi zapadene zagotovšine le tadaj ostati, če je bil podpisnik oporen, ali če je skazano, da je podpisnik nalašč tako ravnal, da ni storil svoje dolžnosti. — 5. dan t. m. je zdravstvena komisija na Dunaji oklicala, da ni več kolere tam, za katero jih je v vsem skup zbolelo 5255, pomerlo pa 1713. Nadškof dunajski, ki je še v Rimu, je na Dunaj poklican, da bo, kakor se govori, kerstil novorojenega cesareviča ali cesaričnjo; pričakujejo tedaj škofa okoli 20. t. m. nazaj na Dunaj; tudi grof Esterhazy, poročnik avstrijske vlade v Berolinu, je nek le zavolj tega Berolin zapustil, da bo takrat na Dunaji pričujoč. — V Veroni na Laškem so 3. dan t. m. zasledili novo zakletbo zoper avstrijsko vlado in 20 naj bolj sumljivih deležnikov zaperli. — V Salzburgu se je 31. jan. spet čvetero ljudi zadušilo po ogeljnem puhu v stanici. — Rusovska vlada je prepovedala, da se iz Poljskega ne sme ne žganje ne špirit v naše cesarstvo voziti. — 24. dan jan. ob treh popoldne je Darinka, nevesta kneza črnogorskega Danila, s slovesnim spremstvom okoli 4000 Črnogorcev došla na Cetinje; eno uro pozneje jih je poročal škof zadarski; po poroki je bila velika obed. Svatba je bila, kakor jo „Glas. dalm.“ popisuje, skoz in skoz po starem slovanskem običaji te dežele in poročanje po šegi gerško-slovanskega obreda, pri katerem je posebno to zanimivo, da se ženin in nevesta začasno s svilnim robcom pokrijeta in z dvema ličnima cerkvenima kronama kronata. Drugi dan (25. jan.) je bila narodna veselica in zbrani svatje so šli roko kuševat knezu in knezinji. Vsaki oboroženih Črnogorcev je prejel tolar v dar, gerška cerkev v Kotoru 20 cekinov, in ondašnji ubogi 300 fl. — Iz Krima se te dni nič novega ni zvedilo. 24. jan. je odjenjala zima; veliko veliko vojakom iz angležke, pa tudi francozke armade so se vnele oči, da so bolni za tako imenovano snežno slepoto (Schneebblindheit). — Da bi bila rusovska vlada pomirje ponudila, ni res. — 26. jan. je poslala francozka vlada vsim svojim poročnikom pri nemških vladah pismo, v katerem jim priporoča združenje z avstrijsko vlado, ker negotovost pruske vlade nikamor ne kaže. —

Naj novejše novice iz Londona od pretekle srede razglajajo, da je Palmerston vendar spravil novo ministerstvo skupaj, ko je popred mnogim drugim, katerim je kraljica izročila sostavo novega ministerstva, sostava spodletela. Palmerston bo prvič (Premier) novega ministerstva, katero šteje večino veljavniših poprejšnjih ministrov, le Aberdeen, Newcastle, Russel in še nekteri drugi manj važni so odleteli. — Družtvo sv. Severina na Dunaji spravlja romarje skupej, ki želé potovat v svete dežele, tako, da bojo o veliki noči v Jeruzalemu. Kdor želi to božjo pot storiti, plača za vse skupej 500 fl. in se ima oglašiti pri družtvu do 20. tega mesca. Odrinili bojo 9. marca ob 4. popoldne iz Tersta po morji; 30. dni ostanejo v Palestini (Jeruzalemu, Betlehemu, Nazaretu itd.); 9. maja pridejo spet v Terst nazaj. Žensk ne bojo jemali seboj.

Pomenki dveh učenih mož.

Doktor Gl. Al veste, gospod profesor, kako se delajo topovi (kanoni)?

Profesor Br. Se vé da vém. Ena luknja se naredí, in okoli luknje se vlije mesing. In to je top.

Doktor Gl. Dobro, dobro! Al pa veste tudi: kako se dela mir?

Profesor Br. Tega pa ne vém.

Doktor Gl. Kako da ne? Saj že slišimo to več kot leto imdan. Lejte takole: Tista luknja se vzame iz topa in se zavije v papir. To je mir dan današnji. (Ill. Dorfb.)

Neža Štempiharjeva *).

(Narodna iz Predvora.)

Neža Štempiharjeva
Iz Police práprotne
Ima zálega snubca
Šimnika z Velésov'ga:
Šimnik je bogat in lep,
Mladi Než'ci le ni všeč;
Ima travnike lepé,
Do Police clo deržé.

Neža Štempiharjeva
Iz Police práprotne
Ima zalega snubca,
Zórmana z Visokega:
Zorman je bogat in lep,
Mladi Než'ci le ni všeč;
Ima sedem desetín
Tud sedemsto kron lastín.

Neža Štempiharjeva
Iz Police práprotne
Ima zalega snubca,
Jenka gor od Jézera:
Jenka je bogat in lep,
Mladi Než'ci je všeč,
Ima sto belih kozíc,
Ima sto černih ovčíc,
Ima dokaj drobnice
To more bit' kaj volnice!

Kedar Neža v gostje gre
Vselej kolne tistega
K' jej je hvalil Jezero,
K' se ne vid' nič družega
Kakor gore visoke.

*) Štempihar, Šimnik, Zorman, Jenko so bližnji perimki šedandanašnji v imenovanih vaséh: na Polici — Polici ste pa dvé, ena ima pridavek „práprotna“, ena pa „pšenična“ — v Velesovem, na Visokem in na Jezeru.

Drobtinčica Vodnikova

še menda nikjer natisnjena.

Slavček.

Vidim te, slavče, lačnega,
Kruha na! na! pogačnega!

Pogovori vredništva.

Nekterim g. naročnikom „Novic“: Tisti gosp. naročniki, ki niso prejeli 1. lista, naj enmalo poterpé, da se drugi natis napravi, ker je prvi popolnoma pošel.

Gosp. D. T.: Skor bi bil pozabil Vam povedati, da gosp. Freyerjev zemljovid „krajnske dežele“ ni (čujte!) ni dobiti v Ljubljani, in da ga ima knjigarnica „Müller's Witwe“ v Beču v založbi. — Gosp. Šk. v T.: Ne žal-misli ni bilo zavolj Oč. Odkritoserčne prijateljske razodetja so vsakemu vredništvu drage in tako tudi iz sereca nam; strast protivnikov pa naj gré rakom žvižgat, mi se za tak žvižg še ne — zmenimo ne. — Gosp. A. Z. v N.: Na vprašanje: ali je v poslednjem listu rabljeni „tadel“ slovenska beseda, nimamo nič družega odgovoriti, kakor da Vas prosimo, naj bi še enkrat pogledali, kako je spred in zad zastavljena z oklepjem „—“. Kadar kaj tacega vidite, mislite si vselej sploh navadno pisateljsko rabo, da je namreč beseda tako zapisana kakor je slišana bila. Kaj tacega nam je večkrat potreba; nismo pa mislili, da tega še vsak naših bravcev ne vé!